

Należy ponadto stwierdzić, że dokonując oceny dowodu Sąd wydał orzeczenie niekonsekwentne i w związku z tym wewnętrznie sprzeczne poprzez uznanie przedłożonych materiałów dowodowych z jednej strony za wystarczające, aby dochować ciężaru na Komisji ciężar dowodu na okoliczność, że nieprawidłowe świadectwa zostały wydane na podstawie niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera, a z drugiej strony wedle tych samych reguł oddalił te materiały dowodowe jako niewystarczające dla ciężącego na wnoszącej odwołanie dowodu na okoliczność, że tajlandzkie organy celne wiedziały lub przynajmniej powinny były wiedzieć, że towary nie mogły zostać uwzględnione w ramach preferencyjnego traktowania.

Do Trybunału należy uznanie błędów popełnionych przez Sąd przy ocenie i badaniu przedłożonych jako dowód akt sprawy za błędy w zakresie uzasadnienia ⁽⁵⁾.

2. W zakresie dotyczącym art. 239 WKC

Zarzut: W związku z błędnym zastosowaniem art. 220 ust. 2 lit. b) WKC lub w związku z błędami przy ocenie przedłożonych jako dowód akt sprawy Sąd błędnie orzekł, że sytuacja, w której znalazła się wnosząca odwołanie nie stanowi sytuacji szczególnej w rozumieniu art. 239 WKC.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 9 marca 2006 r. w sprawie C-293/04 Beemsterboer, Rec. s. I-2263.

⁽³⁾ Ibidem.

⁽⁴⁾ Postanowienie Trybunału z dnia 11 lipca 1996 r. w sprawie C-325/94 P An Taise i WWF UK przeciwko Komisji, Rec. 1996, s. I-3739-3740, pkt 28 i 30.

⁽⁵⁾ Wyrok Trybunału z dnia 24 października 1996 r. w sprawie C-32/95 P Komisja przeciwko Lisrestal i in., Rec. 1996, s. I-5399, pkt 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Bonn (Niemcy) w dniu 9 września 2009 r. — Pfeleiderer AG przeciwko Bundeskartellamt

(Sprawa C-360/09)

(2009/C 297/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Bonn

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pfeleiderer AG

Strona pozwana: Bundeskartellamt

Pytanie prejudycjalne

Czy postanowienia prawa wspólnotowego w dziedzinie ochrony konkurencji — a w szczególności art. 11 i 12 rozporządzenia

nr 1/2003, a także art. 10 akapit drugi WE w związku z art. 3 ust. 1 lit. g) WE ⁽¹⁾ — należy interpretować w ten sposób, że przy dochodzeniu przez pokrzywdzonego przez kartel roszczeń cywilnoprawnych nie powinien on uzyskać prawa wglądu do wniosków o zwolnienie z grzywien lub zmniejszenie grzywien ani do informacji i dokumentów dobrowolnie przekazanych w tym kontekście przez autorów tych wniosków, które władze ds. ochrony konkurencji państw członkowskich uzyskały zgodnie z krajowym programem współpracy (a także) w ramach prowadzonego w celu wykonania art. 81 WE postępowania w sprawie grzywien?

⁽¹⁾ Dz.U. L 1, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 8 września 2009 r. — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau przeciwko SGS Belgium NV, Firma Derwa NV i Centraal Beheer Achmea NV

(Sprawa C-367/09)

(2009/C 297/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Strona pozwana: SGS Belgium NV, Firma Derwa NV i Centraal Beheer Achmea NV

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy art. 5 i art. 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾ mają bezpośredni skutek w krajowych porządkach prawnych państw członkowskich, tak że państwa członkowskie nie mają żadnej swobody oceny, a organy krajowe nie muszą przyjmować żadnych przepisów wykonawczych?

2) Czy spółkę wyspecjalizowaną w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru, zatwierdzoną w państwie członkowskim, w którym dokonano formalności celnych, w tym wypadku w Belgii, która wystawiła nieprawidłowe świadectwo rozładunku w rozumieniu art. 18 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 3665/87 ⁽²⁾ należy uznać za podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 1 rozporządzenia nr 2988/95, czy za osobę, która uczestniczyła w nieprawidłowości, czy za osobę, na której ciąży obowiązek poniesienia odpowiedzialności za nieprawidłowości lub obowiązek zapobiegania im w rozumieniu art. 7 ww. rozporządzenia?